

Kolmapäev, 10. veebruar 2021

P9_TA(2021)0045

COVID-19 mõju noortele ja spordile

Euroopa Parlamendi 10. veebruari 2021. aasta resolutsioon COVID-19 mõju kohta noortele ja spordile (2020/2864(RSP))

(2021/C 465/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 165 ja 166,
  - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõiget 3 ning lepingute protokolli (nr 2) subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta,
  - võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 14,
  - võttes arvesse oma 17. aprilli 2020. aasta resolutsiooni ELi kooskõlastatud meetmete kohta COVID-19 pandeemia ja selle tagajärgedega võitlemiseks ⁽¹⁾,
  - võttes arvesse oma 8. juuli 2020. aasta resolutsiooni intellektipuudega inimeste ja nende perede õiguste kohta COVID-19 kriisi ajal ⁽²⁾,
  - võttes arvesse oma 17. septembri 2020. aasta resolutsiooni Euroopa kultuurielu taastumise kohta ⁽³⁾,
  - võttes arvesse oma 8. oktoobri 2020. aasta resolutsiooni noortegarantii kohta ⁽⁴⁾,
  - võttes arvesse oma 22. oktoobri 2020. aasta resolutsiooni Euroopa hariduse tuleviku kohta COVID-19 kontekstis ⁽⁵⁾,
  - võttes arvesse komisjonile esitatud küsimust COVID-19 mõju kohta noortele ja spordile (O-000074/2020 – B9-0005/2021),
  - võttes arvesse kodukorra artikli 136 lõiget 5 ja artikli 132 lõiget 2,
  - võttes arvesse kultuuri- ja hariduskomisjoni resolutsiooni ettepanekut,
- A. arvestades, et Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni ⁽⁶⁾ andmetel mõjutab praegune COVID-19 pandeemia noori ebaproportsionaalselt suurel määral ning sellel on tõenäoliselt tõsine negatiivne ja pikaajaline mõju noorte majanduslikule seisukorrale, tervisele ja heaolule, kaasa arvatud elu otsustavas etapis kaotatud võimaluste tõttu hariduse, vabatahtliku tegevuse ja koolituse vallas;
- B. arvestades, et COVID-19 pandeemia mõju ELi noorsootöö ja vabatahtliku tegevuse valdkonna noorte- ja haridusprogrammide toimimisele, riiklikele haridussüsteemidele, tööhõivele ja sissetulekutele ning kodanikuvabadustele suurendab ebavõrdsust, nagu ilmneb OECD statistikast, mis näitab, et kuigi riigid püüavad pakkuda veebipõhise õppe lahendusi, pääseb suuremale osale õppekavast või kogu õppekavale ligi vaid umbes pool kooliõpilastest; arvestades, et selline olukord muudab digilõhe tagajärjed tõsisemaks ja takistab vajalike digioskuste arendamist, samas kui juurdepääs kooli õppekavale ei tähenda alati seda, et raskustesse sattunud õpilased tegelikult suudavad õppida;
- C. arvestades, et noored on praegu aktiivselt seotud solidaarsuspõhiste tegevustega, et hoolitseda COVID-19 pandeemia ajal oma kogukonna vajaduste eest, alates teadlikkuse suurendamise kampaaniate korraldamisest kuni Euroopa solidaarsuskorpuse ja muude vabatahtlike algatuste raames eesliinil tegutsemiseni;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0054.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0183.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0239.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0267.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0282.

⁽⁶⁾ Üldine aruanne „Youth & COVID-19: Impacts on jobs, education, rights and mental well-being“ (Noored ja COVID-19: mõju töökohtadele, haridusele, õigustele ja vaimsele heaolule), 11. august 2020.

Kolmapäev, 10. veebruar 2021

- D. arvestades, et pandeemia negatiivne mõju on nii kaugeulatav, et see on üle kogu Euroopa ahendanud liikmesriikides veelgi kodanikuühiskonna tegutsemisruumi, ning võib juhtuda, et paljud noorsootöö ja spordiorganisatsioonid peavad tegevuse lõpetama, millel oleks negatiivne mõju Euroopa ja rahvusvahelise koostöö väljakujunenud struktuuridele ning mis piiraks oluliselt kodanikuaktiivsust;
- E. arvestades, et nii vahetult kui ka pikaajaliselt toimivate tegurite tõttu avaldab COVID-19 psühhosotsiaalselt suurt mõju noorte vaimsele tervisele ja sotsialiseerumisvõimele; arvestades, et vaba aja veetmise võimaluste puudumine ja sotsiaalsed piirangud avaldavad ebaproportsionaalset mõju puuetega lastele ja noortele;
- F. arvestades, et COVID-19 pandeemial on olnud laastav mõju spordile ning sellega seotud sektoritele ja tööstusharudele; arvestades, et majanduslik mõju professionaalsele spordile on olnud tohutu, sest tulud on järsult vähenenud, kuna kõigil tasanditel tuleb palju üritusi ära jätta või need peavad toimuma ilma pealtvaatajateta;
- G. arvestades, et pandeemia jätkuv mõju poolprofessionaalsele ja rohujuure tasandi spordile ning vaba aja veetmisele on laastav, kusjuures paljude spordiklubide püsijäämine on ohus, sest oma olemuselt on need mittetulunduslikud, töötavad enamasti vabatahtlikkuse alusel ja seetõttu tegutsevad ilma rahaliste reservideta;
- H. arvestades, et COVID-19 pandeemiaga seotud piirangud ning piisavate võimaluste puudumine regulaarseks treenimiseks ja harjutamiseks kontaktspordis kahjustavad sportlaste edenemist ja arengut;
- I. arvestades, et sport on oluline majandussektor, mis annab 2,12 % kogu SKPst ja moodustab 2,72 % kogu tööhõivest ELis, ning sellega on seotud hinnanguliselt 5,67 miljonit töökohta;
- J. arvestades, et sport täidab olulisi ühiskondlikke funktsioone, näiteks edendab sotsiaalset kaasatust, integratsiooni, ühtekuuluvust ja selliseid väärtusi nagu vastastikune austus ja mõistmine, solidaarsus, mitmekesisus ja võrdõiguslikkus, sealhulgas sooline võrdõiguslikkus; arvestades, et sport ja sellega seotud vabatahtlik tegevus võivad parandada eelkõige noorte füüsilist ja vaimset tervist ning tööalast konkurentsivõimet ja aidata noori vägivallast, sealhulgas soolisest vägivallast, kuritegevusest ja uimastite tarbimisest eemal hoida;

Noored

1. on mures, et kuna noorte tööturg on majandusüklite ja majanduskriisi suhtes eriti tundlik, tabab praeguse pandeemia järelmõju noorte tööhõivet raskemini, võimendades negatiivseid suundumusi sektoris, kus on valdavas ülekaalus ebastabiilsed, madalapalgalised ja osalise tööajaga töökohad, kus on madalamad õiguskaitse- ja sotsiaalkindlustusstandardid;
2. rõhutab eriti teravat mõju, mida praegune pandeemia on avaldanud mittetöötavatele ja mitteõppivatele noortele (NEET-noortele), ning toonitab vajadust tegeleda probleemidega, millega puutuvad kokku haavatavatesse rühmadesse kuuluvad noored; rõhutab vajadust võtta arvesse NEET-noorte osakaalus ilmnevat märkimisväärset soolist ebavõrdsust;
3. toonitab, et kõige rängemini on mõjutatud tööjõumahukad sektorid, mida sageli iseloomustab madal palk, nagu hulgi- ja jaekaubandus, majutus, turism ja toitlustusteenused, mis tavaliselt annavad tööd madala kvalifikatsiooniga noortele töötajatele ja töötavatele üliõpilastele; märgib, et noorte töötus ja vaesus on pandeemia algusest saadik pidevalt kasvanud; usub, et tõenäoliselt suureneb noorte töötus lühiajaliselt veelgi ja võib pikema aja jooksul jääda pandeemiaeelsest tasemest kõrgemale;
4. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma kõik vajalikud meetmed, et võidelda katastroofilise mõjuga noorte tööhõivele, sealhulgas makromajandusliku (elarve- ja raha-) poliitika kaudu, millega avaliku sektori kulutused suunatakse värbamistoetuste või noortegarantiide andmiseks, et toetada noortele kohandatud töökohtade säilitamise ja loomise ning oskuste täiendamise ja ümberõppe kavasad, samuti investeringuid majandussektoritesse, millel on potentsiaali võtta vastu noori töötajaid ja mis pakuvad kvaliteetseid töökohti ning korralikke töö- ja tasustamistingimusi;
5. tuletab meelde vabatahtliku tegevuse rolli noorte elu- ja tööoskuste arendamisel; on seisukohal, et rahaliselt toetatava vabatahtliku tegevusega on võimalik aidata töötutel noortel toime tulla COVID-19 kriisist tuleneva majandusliku šokiga ning samas panustada ühiskonna toimimisse ja omandada väärtuslikke kogemusi, mis hõlbustavad üleminekut pikaajalisele seaduslikule tööhõivele; on seisukohal, et Euroopa solidaarsuskorpus võib aidata noortel eurooplastel leida võimalusi, mis

Kolmapäev, 10. veebruar 2021

ulatuvad nende kohalikest oludest kaugemale; nõuab sellega seoses tungivalt, et komisjon annaks selgeid ja ühtseid suuniseid programmide rakendamiseks kriisi tingimustes ning kõrvaldaks osavõtmise eest takistused, mis on muu hulgas tingitud jäigast rahastamisest, rahastamise vähendamisest, suurematest piirangutest viisade andmisel partnerriikide vabatahtlikele ning suutmatusest tagada noorte kui vabatahtlike õiguslik seisund;

6. rõhutab informaalset ja mitteformaalset õppe, kunsti, spordi, vabatahtlike ja sotsiaalsete tegevuste suurt olulisust noorte osaluse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse ergutamiseks, millel võib olla väga suur mõju kohalikele kogukondadele ja mis võib aidata lahendada paljusid praeguseid ühiskondlikke probleeme;

7. rõhutab 21. juulil 2020 sõlmitud kokkulepet silmas pidades, et Euroopa Ülemkogu oleks pidanud ambitsioonikamalt toetama nooremaid põlvkondi, kes on Euroopa tulevik, andes neile taastamiskava raames rohkem abi, eraldades 10 % rahastamisest haridusele ning määrares sihtotstarbeliselt 20 % vahenditest Euroopa digitaalsesse strateegiasse ja digitaalse ühtse turu väljakujundamiseks; rõhutab sellega seoses, et valdkondlikud programmid, mis keskenduvad otseselt noortele, nagu Erasmus+, Euroopa solidaarsuskorpus, noortegarantii ja lastegarantii, või mis võivad toetada üleminekut õiglasemale, sotsiaalselt kehtlikumale ja keskkonnasäästlikumale Euroopale, tuleb kasutusele võtta viisil, mis võimaldab saavutada nende täieliku potentsiaali, kuna muidu võivad nende programmide ambitsioonikad eesmärgid täitmata jääda, mis oleks noortele ja tulevastele põlvkondadele kibe pettumus;

8. rõhutab, et praegune pandeemia on süvendanud ELis digitaalset lõhet, ning rõhutab seetõttu tungivat vajadust edendada digitaalset kirjaoskust kõigi jaoks ning julgustada alternatiivide, sealhulgas informaalset ja mitteformaalset õppe võimaluste, nagu veebipõhine ja digitaalne õpe ja koolitus, laialdast kasutamist, tunnustamist ja tunnistamist; nõuab eelkõige, et pöörataks rohkem tähelepanu ja antaks toetust noortele õppijatele, kes on tehnilise, duaalsete ning kutsehariduse ja -koolituse valdkonnas sissetuleku kaotanud, ning et töötatakse välja ja võetaks laialdaselt kasutusele kvaliteetsed digitaalsed töövahendid, õpetamis- ja õppematerjalid ning sisu, et vältida haridussüsteemist väljalangemist ning tagada sujuv ja tõhus üleminek koolist tööellu; rõhutab, et vaatamata erilistele tingimustele COVID-19 ajal on oluline säilitada kontaktõpe, millega tagatakse, et kedagi ei jäeta kõrvale, eelkõige väikesed lapsed, haavatavad rühmad ja raske sotsiaal-majandusliku taustaga noored, kellel puuduvad tehnoloogilised vahendid või oskused;

9. kutsus komisjoni ja liikmesriike üles suurendama investeeringuid digitaalsetesse lahendustesse ja kirjaoskusesse, et arendada välja praktilised oskused, pädevused ja kvalifikatsioonid, muuta üldiseks kõigi juurdepääs digikirjaoskusele ning edendada sõltumatute, mitmekeelsete, kaasavate ja tasuta veebipõhiste õppevahendite väljaarendamist, et digiõppe tegevuskava (2021–2027) rakendamise raames parandada digioskuste ja -pädevuste üldist taset; rõhutab vajadust arendada õpetajate, koolitajate, koolijuhtide, lapsevanemate ja haldurite pädevusi, et parandada veebipõhise, kaug- ja kombineeritud õppe pakkumist, pöörates erilist tähelepanu oskuste arendamise programmidele;

10. on mures selle pärast, et COVID-19 kriis on suurendanud noortes ärevust ja hirmu, mis võib märkimisväärselt mõjutada nende elu ja koolist tööellu üleminekut; nõuab kohandatud vaimse tervise teenuste, psühhosotsiaalse toe ja sporditegevuse laialdast kasutamist eraldiseisvate või moodulmeetmetena ning koolitus- ja haridusasutustes vaimse heaolu ulatuslikumat toetamist selle tagamiseks, et pandeemial ei oleks pikaajalist psühholoogilist mõju; toonitab pandeemia mõju puuetega noortele ning maapiirkondades ja äärealadel elavatele noortele ning kutsus komisjoni ja liikmesriike üles pöörama erilist tähelepanu selle rühma vajadustele, kohandades olemasolevaid toetusmeetmeid ja -teenuseid;

11. kutsus üles kasutama eri poliitikavaldkondades õigustel põhinevat lähenemisviisi, mis põhineb mittediskrimineerimise ja võrdsuse põhimõtetel, et võidelda COVID-19 kriisi ajal noorte diskrimineerimise eri vormide vastu, ning tuleb komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et haavatavate rühmade, nagu puuetega noorte, ebasoodsa taustaga ja koduvägivalla ohus olevate noorte, noorte rändajate ja pagulaste ning LGBTIQ+ noorte toetamiseks ja kaitsmiseks on vaja erilist lähenemisviisi; rõhutab, kui oluline on vaba juurdepääs noorte vajadustele kohandatud kvaliteetsetele teabele kogu COVID-19 pandeemia kohta;

12. juhib tähelepanu sellele, et igat laadi spordi- ja noorsootöö on kogu Euroopas eriti suures ohus, mis viib kodanikuühiskonna tegutsemisruumi ahenemiseni, ning nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid meetmeid noorte ja spordi valdkonna struktuuride säilitamiseks ja pakkumise mitmekesisuse tagamiseks; tuleb meelde vajadust kaasata tihedalt kohalike ametiasutusi, kodanikuühiskonna organisatsioone ja sotsiaalpartnereid lahenduste rakendamisse, et toetada noori ning noorte- ja spordiorganisatsioone; toonitab organiseeritud spordi ja noorteorganisatsioonide sotsiaalse ühtekuuluvuse tähtsust;

Kolmapäev, 10. veebruar 2021

Sport

13. on sügavalt mures, et spordisektorile tekitatud kahju võib olla püsiv mitte ainult majanduse ja tööhõive mõttes, vaid ka kogu ühiskonna jaoks;
14. rõhutab, et sport ja füüsiline treening on pandeemia põhjustatud olukorras eriti olulised, kuna need tugevdavad füüsilist ja vaimset vastupidavust; väljendab heameelt selle üle, et andmete kohaselt on liikumispääringud toonud kaasa selle, et mõned inimesed tegelevad individuaalspordialadega sagedamini ja aktiivsemalt; on teisest küljest mures vähesel füüsilise aktiivsuse pärast, mida liikumispääringute ajal paljude noorte puhul täheldati, ja tagajärgede pärast, mida see võib rahvatervisele kaasa tuua;
15. rõhutab, et Euroopa spordimudelit tuleb säilitada ja edendada, sest solidaarsus, õiglus ja väärtuspõhine lähenemisviis on tulevikus tähtsam kui kunagi varem spordisektori taastumiseks ja rohujuuretasandi spordi püsijäämiseks;
16. tuletab meelde, et sport edendab ja õpetab selliseid väärtusi nagu vastastikune austus ja mõistmine, solidaarsus, mitmekesisus, õiglus, koostöö ja kodanikuaktiivsus ning et see soodustab rändajate ja pagulaste ühtekuuluvust ja integratsiooni; rõhutab, et sport ei tunne riigipiire, ning ühendab erineva sotsiaal-majandusliku ja etnilise taustaga inimesi; on seisukohal, et eriti rohujuuretasandi spordil on oluline roll vähemate võimalustega või haavatavatesse rühmadesse kuuluvate inimeste ja puuetega inimeste suuremal sotsiaalsel kaasamisel; kutsub sellega seoses komisjoni üles tugevdama kaasamist spordi kaudu ning uurima uusi võimalusi, kuidas selle mõju ja ulatust võimalikult suurendada; nõuab suurema toetuse andmist madala sissetulekuga peredele, et nende lapsed saaksid sportida ja osa võtta muust vabaajategevusest;
17. rõhutab, et puuetega inimesed puutuvad nii rohujuuretasandi kui ka kutselise tasandi spordile juurdepääsu osas kokku märkimisväärsete rahaliste ja organisatsiooniliste probleemidega, mis on COVID-19 pandeemia ajal veelgi süvenenud, ning nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon käsitleks oma tulevases puuetega inimeste strateegias konkreetselt seda probleemi;
18. rõhutab, et COVID-19 pandeemial on kõigil spordisektori tasanditel olnud laastavad tagajärjed, eelkõige spordiorganisatsioonidele ja -klubidele, liigadele, spordi- ja jõusaalidele, sportlastele, treeneritele, sporditöötajatele ja spordiga seotud ettevõtlusega tegelejatele, sealhulgas spordiürituste korraldajatele ja spordimeediale; on seisukohal, et tee taastumiseni saab olema keeruline, ja rõhutab vajadust sihipärase abimeetmete järele;
19. on seisukohal, et ELi poolt kriisile reageerimiseks vastu võetud üldised taastamisvahendid peavad aitama toetada spordisektorit lühiajalises perspektiivis, ning nõuab liikmesriikidelt tungivalt selle tagamist, et riiklikud toetusfondid, struktuurifondid ning taastamis- ja vastupidavuskavad toeksid spordisektorile kasu, vaatamata selle iseärasustele ja organisatsioonilisele struktuurile;
20. rõhutab kõigi spordialade jaoks mõeldud päästepakettide tähtsust; rõhutab, et kuigi suurima pealtvaatajate arvuga spordialad on sageli kandnud kõige suuremat rahalist kahju, ei tohiks need alad olla ainsad, mis vastavad rahalise abi saamise tingimustele või millele antakse seda abi esmajärjekorras;
21. on veendunud, et praegune rahaline toetus ei pruugi olla piisav, ning kutsub komisjoni üles uurima kõiki võimalusi, kuidas pakkuda täiendavat sihipärast toetust nii harrastus- kui ka elukutselisele spordile, et suurendada kogu sektori elujõulisust;
22. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tugevdama spordisektori ja eelkõige rohujuuretasandi spordi taastumist ja kriisitaluvust, kasutades selleks ELi programme, mis on kättesaadavad ja milleks see sektor on rahastamiskõlblik, sealhulgas programmi „Erasmus+“ ja Euroopa solidaarsuskorpust, ning tagama spordile täieliku juurdepääsu taaste- ja vastupidavusrahastule, Euroopa Regionaalarengu Fondile, Ühtekuuluvusfondile, Euroopa Sotsiaalfond+ -ile ja programmile „EL tervise heaks“; rõhutab, et sellega seoses on võtmetähtsusega spordi lisamine vastavatesse määrustes ja kõikide takistuste kõrvaldamine riigi tasandil toimuvast taotlusprotsessist;
23. kutsub komisjoni üles põhjalikult hindama COVID-19 pandeemia majanduslikku ja sotsiaalset mõju spordile kõigis liikmesriikides ning töötama hindamise tulemuste põhjal välja üleeuroopalise lähenemisviisi, et lahendada probleeme ja leevendada võimalikke tagajärgi;
24. kutsub liikmesriike üles struktureeritud ja süstemaatilisel viisil vahetama parimaid tavasid, et tulla toime kriisi mõjuga spordile, ning analüüsima süstemaatiliselt andmeid ja teavet spordis osalemise ja COVID-19 mõju kohta; leiab, et oleks kasulik uurida uute spordiga tegelemise viiside väljatöötamist olukordade jaoks, kus on vaja hoida füüsilist distantsi;

Kolmapäev, 10. veebruar 2021

25. on arvamusel, et COVID-19 pandeemia tõttu spordisektoris tekkinud probleemide lahendamiseks on kiiresti vaja ulatuslikku valdkondadevahelist koostööd; rõhutab sellega seoses, et tuleks veelgi ergutada koostööd kõigil tasanditel, kaasa arvatud kõigi spordiga tegelejate vahel, spordiga seotud ettevõtlussektoris ja muudes asjaomastes sidusrühmades;
26. märgib, et digilahenduste, näiteks spordiäppide kasutamine on kriisi ajal suurenenud; on seisukohal, et edasine digiüleminek spordisektoris suurendab tulevastes kriisiolukordades selle vastupanuvõimet; nõuab digitaalsete vahendite väljatöötamist, mis võimaldaksid rahastada sporditegevust pandeemia ajal;
27. palub komisjonil koordineerida spetsiaalses ELi tegevuskavas kõik meetmed, mida võetakse, et toime tulla tagajärgedega, mida COVID-19 pandeemia spordile avaldab;
28. kutsub nõukogu üles seadma tulevases ELi spordialases töökavas esmatähtsale kohale meetmed ja tegevused, mille eesmärk on aidata sektoril pandeemia tagajärgedega lühikeses ja pikas perspektiivis toime tulla;
29. on seisukohal, et kuni pandeemia kestab, on vaja pidada Euroopa ja rahvusvaheliste spordiliitude ning liikmesriikidega kooskõlastatud dialoogi, et arutada võimalusi, kuidas suured rahvusvahelised spordiüritused ja -võistlused saaksid ka edaspidi turvaliselt toimuda; nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja komisjon püüaksid saavutada staadionide kasutamise, reisi piirangute ja COVID-19 testimise osas koordineeritud lähenemisviisi, et üleeuroopalisi spordivõistlusi saaks tõhusalt kavandada ja vastutustundlikult korraldada;
30. kutsub üles võtma meetmeid dopinguvastase võitluse tõhustamiseks COVID-19 liikumisiirangute ajal ja edaspidi, et edendada sportlaste tervist ja ausa mängu põhimõtet Euroopa spordis;
31. on seisukohal, et eri spordialad on erineval määral mõjutatud, ning et kõige rohkem on kannatanud teatud spordialade, väiksemate klubide ja madalamate kategooriate võistlused ning rohujuure tasandi spordialad, mida põhjustab majanduslik sõltuvus väikesponsoritest või sportlaste oma kvoodid; rõhutab, et harrastussport on kutselise spordi alus, kuna rohujuure tasandi väikesed spordiklubid annavad märkimisväärse panuse noorte sportlaste arengusse ja töötavad enamasti vabatahtlikkuse alusel; rõhutab solidaarsuse tähtsust Euroopa spordikogukonna eri spordialade vahel ja nende sees, ning kuna vähemus- või rohujuure tasandi spordil on majanduslikke raskusi tegevuse jätkamisega, nõuab neile suuremat toetust;
32. juhib tähelepanu sellele, et COVID-19 pandeemia põhjustatud piirangud ning piisavate võimaluste puudumine regulaarseks treenimiseks ja harjutamiseks kontaktspordialadel on kahjustanud sportlaste edenemist ja arengut; on seisukohal, et ürituste korraldajaid, koolitajaid ja sportlasi tuleks teavitada tagajärgedest, mida võib tekitada olukord, kus intensiivsed treeningud ei saa pika aja jooksul toimuda; palub, et spordiinstitutsioonid ja -organisatsioonid teeksid omavahel koostööd, et toetada projekte ja kontseptsioone, mis keskenduvad kaotatud võimete taastamisele;
33. on seisukohal, et spordikompleksid ja staadionid on ühiskonna spordi ja kultuuri ökosüsteemide sotsiaalse struktuuri keskmes; tunnistab, et nii praegu kui ka tulevikus on inimeste tervise ja heaolu säilitamiseks ning majanduse elavdamiseks oluline spordirajatiste taasavamine;
- o
o o
34. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.
-